

פורים תשפ"ב – זכר עמלק

Dedicated in memory of Ophir Agassi z"l by his loving family

אסתר פרק ה פסוק ג

ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות וינתן לה:

רש"י

עד חצי המלכות - דבר שהוא באמצע ובחצי המלכות הוא בית המקדש שהתחילו לבנותו בימי כורש וחזר בו וצוה לבטל המלאכה ואחשוורוש שעמד אחריו גם הוא ביטל המלאכה ופשוטו של מקרא אף אם תשאלי ממני חצי המלכות אתן לך:

אסתר פרק ט

(ל) וישלח ספרים אל כל היהודים אל שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשוורוש דברי שלום ואמת: (לא) לקיים את ימי הפרים האלה בזמניהם כאשר קיים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם דברי הצמות וזעקתם: (לב) ומאמר אסתר קיים דברי הפרים האלה ונכתב בספר:

רש"י

(לב) **ומאמר אסתר קיים וגו'** - אסתר בקשה מאת חכמי הדור לקבעי ולכתוב ספר זה עם שאר הכתובים וזהו ונכתב בספר:

אסתר פרק י

(א) וישם המלך אחשרש אחשוורוש מס על הארץ ואיי הים: (ב) וכל מעשה תקפו וגבורתו ופרכת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס: (ג) כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשוורוש וגדול ליהודים ורצוי לרב אחיו דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל זרעו:

רש"י

(ג) **לרוב אחיו** - ולא לכל אחיו מלמד שפירשו ממנו מקצת סנהדרין לפי שנעשה קרוב למלכות והיה בטל מתלמודו: **לכל זרעו** - מוסב על עמו לכל זרע עמו:

דברים פרק כה

(יז) זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים: (יח) אשר קרף בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריו ואתה עיף ונגע ולא נרא אלהים: (יט) והיה בהגית יקוק אלהיך לך מפל איביך מסביב בארץ אשר יקוק אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח:

רש"י

(יז) **זכור את אשר עשה לך** - אם שקרת במדות ובמשקלות הוי דואג מגרוי האויב, שנאמר (משלי יא א) מאזני מרמה תועבת ה', וכתוב בתריה בא זדון ויבא קלון: (יח) **אשר קרף בדרך** - לשון מקרה. דבר אחר לשון קרי וטומאה, שהיה מטמאן במשכב זכור. דבר אחר לשון קור וחום, צננך והפשיך מרתיחתך, שהיו כל האומות יראים להלחם בכם ובא זה והתחיל והראה מקום לאחרים. משל לאמבטי רותחת שאין כל בריה יכולה לירד בתוכה, בא בן בליעל אחד קפץ וירד לתוכה. אף על פי שנכוה, הקרה אותה בפני אחרים: **ויזנב בך** - מכת זנב, חותך מילות וזורק כלפי מעלה: **כל הנחשלים אחריו** - חסרי כח מחמת חטאם, שהיה הענן פולטן: **ואתה עיף ונגע** - עיף בצמא, דכתיב (שמות יז ג) ויצמא שם העם למים, וכתוב אחריו ויבא עמלק: **ויגע** - בדרך: **ולא ירא** - עמלק, אלהים, מלהרע לך: (יט) **תמחה את זכר עמלק** - מאיש ועד אשה מעולל ועד יונק משור ועד שה (שמואל א' טו ג). שלא יהא שם עמלק נזכר אפילו על הבהמה, לומר בהמה זו משל עמלק היתה:

שמואל א פרק טו

(ח) ויתפש את אגג מלך עמלק חי ואת כל העם החרים לפי חרב: (ט) ויחמל שאול והעם על אגג ועל מיטב הצאן והפקר והמשנים ועל הפרים ועל כל הטוב ולא אבו החרימם וכל המלאכה נמבזה ונמס אתה החרימו:

משנה מסכת מגילה פ"א מ"א

מגילה נקראת באחד עשר בשנים עשר בשלשה עשר בארבעה עשר בחמשה עשר לא פחות ולא יותר כרכין המוקפין חומה מימות יהושע בן נון קורין בחמשה עשר כפרים ועיירות גדולות קורין בארבעה עשר אלא שהכפרים מקדימין ליום הכניסה: